

Koľsidaľne
Strebro

Copyright by Wojciech Gziut, Lublin 2010
Copyright by Grasshopper sp. z o.o., Lublin 2010
Wszelkie prawa zastrzeżone
All rights reserved
Wydanie pierwsze

ISBN: 978-836-1725-23-7

Projekt okładki: Sylwia Sady Daniel
Korekta: Magdalena Greła-Tokarczyk
Skład: www.winnicki.pro

Wydawca:

Grasshopper sp. z o.o.
20-481 Lublin, ul. Węglowa 3
tel. (81) 744 68 67
www.grasshopper.fm
e-mail: biuro@grasshopper.fm

Druk i oprawa:

Drukarnia AKAPIT s.c.
tel. (81) 749 00 62
www.akapit.biz
e-mail: biuro@akapit.biz

LEK. MED. WOJCIECH GZIUT

**SREBRO KOLOIDALNE.
NATURALNY ANTYBIOTYK**

*Materiały zawarte w tej książce mają wyłącznie
charakter informacyjny, w żadnym wypadku nie
mogą stanowić podstawy do samoleczenia.
Decyzję o zastosowaniu srebra koloidalnego do
celów leczniczych powinni Państwo skonsultować
ze swoim lekarzem lub farmaceutą.*

SPIS TREŚCI

OD AUTORA	9
CZY TO JUŻ KONIEC ERY ANTYBIOTYKÓW?	12
JAKIE ROZWIĄZANIA ZOSTAJĄ PO ERZE ANTYBIOTYKÓW?	14
LECZENIE SREBREM W HISTORII	14
DZIAŁANIE TOKSYCZNE SREBRA	17
CZYM JEST SREBRO KOLOIDALNE?	18
WIELKOŚĆ I STĘŻENIE SREBRA KOLOIDALNEGO	20
JAKOŚĆ SREBRA KOLOIDALNEGO DOSTĘPNEGO NA RYNKU POLSKIM	20
JAK DZIAŁA SREBRO KOLOIDALNE?	21
SREBRO KOLOIDALNE JAKO DRUGI SYSTEM IMMUNOLOGICZNY	23
JAK SREBRO KOLOIDALNE DZIAŁA PRZECIWKO WIRUSOM?	24
JAK SREBRO DZIAŁA PRZECIWKO BAKTERIOM?	25
JAK SREBRO DZIAŁA PRZECIWKO GRZYBOM?	26
OBNIŻONA ODPORNOŚĆ	26
DZIAŁANIE SREBRA KOLOIDALNEGO NA PATOGENNE I OPORNE SZCZEPY BAKTERYJNE	27

SPIS TREŚCI

SKUTKI UBOCZNE	
WSPÓŁCZESNYCH ANTYBIOTYKÓW	31
JAK SREBRO DZIAŁA	
PRZECIWKO NOWOTWOROM?	32
DZIAŁANIE PRZECIWPASOŻYTNICZE	
SREBRA KOLOIDALNEGO	32
ZALECENIA W SCHORZENIACH SKÓRNYCH	33
TRĄDZIK	33
RANY I ZADRAPANIA	34
EGZEMA I WYSYPKA SKÓRNA	34
BRODAWKI I KURZAJKI	34
DLACZEGO SREBRO KOLOIDALNE	
NIE POWODUJE REAKCJI ALERGICZNYCH	
I JEST BEZPIECZNE?	34
DAWKOWANIE SREBRA KOLOIDALNEGO	35
INTERAKCJE SREBRA KOLOIDALNEGO	
Z LEKAMI, ZIOŁAMI I SUPLEMENTAMI DIETY	36
INNE POTWIERDZONE ZASTOSOWANIA SREBRA	37
JAK SPOŻYWAĆ SREBRO KOLOIDALNE?	38
CZY POWINNIŚMY STOSOWAĆ	
SUPLEMENTACJĘ SREBREM KOLOIDALNYM?	38
BIBLIOGRAFIA	43

OD AUTORA

Jestem od wielu lat lekarzem medycyny – pracowałem i pracuję jako lekarz rodzinny, pediatra i także wiele lat jako lekarz pogotowia ratunkowego. Problem antybiotyków i ich stosowania jest bardzo ważny w środowisku lekarskim – bo każdy świątły człowiek wie o tym, że jest to broń obosieczna. Z jednej strony antybiotyki ratują życie ciężko chorego pacjenta, np. z sepsą, zapaleniem płuc czy w innych zagrażających życiu schorzeniach zapalnych. Z drugiej strony pochopne stosowanie antybiotyków wprowadza ogromne spustoszenia we florze bakteryjnej jelita, co prowadzi do systemowej grzybicy, czego konsekwencją jest wiele przewlekłych schorzeń trapiących pacjenta praktycznie do końca jego dni – jeśli jego lekarz lub on sam nie zwróci uwagi na fakt, że ma groźnego patogena w swoim organizmie. Dla mnie jako lekarza zlecającego terapię w banalnych przeziębieniach zapisywanie antybiotyku było dyskomfortem. Zawsze starałem się namówić pacjenta na tzw. domowe i naturalne sposoby walki z infekcją, z kontrolną wizytą u mnie za 2-3 dni. Będąc kilka lat temu w Kanadzie i pracując tam jako naturopata, poznałem zalety koloidalnego srebra – naturalne-

go antybiotyku – który jest wsparciem dla syntetycznych antybiotyków, praktycznie bez żadnych działań i skutków ubocznych. O tym właśnie jest ta książka i na początek chciałbym przytoczyć pewną bardzo pouczającą historię. Miała ona miejsce w okresie, kiedy przebywałem w Kanadzie, prowadząc praktykę naturopaty (dyplomowany specjalista medycyny naturalnej). Spotkałem się wtedy z tak zwanymi beznadziejnymi przypadkami, z którymi klasyczna medycyna, lekarze i najlepsze antybiotyki nie były w stanie sobie poradzić. Jeden z przypadków, który chcę opisać, dotyczył mojej bliskiej znajomej.

Barbara była młodą kobietą, nieszczęśliwą od kilkunastu lat. Często się przeziębiała, miała zapalenia „migdałków”. I ciągle brała antybiotyki, które nie prowadziły do jej wyleczenia. Czasami drugi, a niekiedy dopiero trzeci antybiotyk pomagał. Przewlekłe powikłania po przebytych chorobach i efekty uboczne antybiotyków powodowały dodatkowo bóle brzucha, wzdęcia, gazy, złe samopoczucie i pogorszenie tak zwanej jakości życia. Barbarze wzmógł się znacznie apetyt i pojawiły się problemy z nadwagą. Mimo dużej ilości spożywanych pokarmów Barbara była ciągle zmęczona, bez energii i senna. Lekarze bezradnie rozkładali ręce, a jej lekarz rodzinny, zmęczony częstymi wizytami, wysłał ją do psychiatry – zwłaszcza że pojawiły się elementy depresji. Niestety żadne leki farmakologiczne nie przynosiły poprawy, a dynamika zmian szła w kierunku pogorszenia stanu zdrowia. Czy więc było jakieś wyjście, rozwiązanie tej patowej sytuacji?

Gdy trafiła do mnie, było dla mnie oczywiste, że głównym problemem jest tu daleko zaawansowana drożdżycą. W tym poglądzie utwierdzał mnie fakt, że babcia mojej pacjentki miała rozpoznaną chorobę Alzheimera – gdzie

moim zdaniem niewątpliwie występuje drożdżycza w obrębie naczyń mózgu. Drożdżycza często jest problemem rodzinnym – po prostu są rodziny bardziej podatne na infekcję grzybiczą. Leczenie przewlekłej drożdżycy jest trudne, ponieważ drożdże, np. *Candida albicans*, są rozpowszechnione w wielu miejscach organizmu – w drogach moczowych powodują na przykład objawy zapalenia pęcherza moczowego – i jeśli są błędnie leczone antybiotykami, to nie dają one poprawy, a komplikują sprawę. Stan taki w dłuższym okresie czasu prowadzi do pogorszenia zdrowia i samopoczucia, spada jakość życia i w ekstremalnych przypadkach może prowadzić nawet do śmierci pacjenta.

Wracając do przypadku Barbary, zaleciłem jej przede wszystkim dietę ograniczającą „paliwa” drożdżom, co dało pewną poprawę w przeciągu miesiąca, ale wiele objawów zakażenia drożdżakowego pozostało. Roślinne leki przeciwgrzybicze dały dalszą poprawę, jednak pacjentka nadal nie czuła się dobrze. Wtedy zdesperowany zaproponowałem srebro koloidalne. Srebro jest to suplement diety, którego cudowne właściwości znałem od dłuższego czasu i wielokrotnie stosowałem go w wielu przypadkach chorób moich pacjentów, zawsze ze znakomitymi rezultatami. Jak przypuszczałem, już po kilkunastu dniach zażywania w dawce 3 razy dziennie półtorej łyżeczki od herbaty zaczęły znikać najbardziej dokuczliwe objawy uogólnionej drożdżycy. Powróciła energia do życia i zniknęło chroniczne zmęczenie – ponieważ mniejsza ilość drożdży nie była w stanie blokować receptorów hormonów tarczycy, mniej też było insulinopodobnych substancji wydzielanych przez drożdże (to prowadzi do nadmiernego apetytu) i Barbara nie głodząc się, zaczęła po prostu szczupleć. Srebro koloidalne „rozprawiło się” także z bakteriami rezydującymi

w gardle i zniknęły anginy. Stan zdrowia pacjentki stopniowo powrócił do normy. Basia znów była szczęśliwą i pełną energii kobietą, która raz na zawsze pozbyła się tej strasznej przypadłości.

Przypadek ten, gdzie medycyna współczesna okazała się bezsilna, przekonał mnie do stosowania wyjątkowego suplementu diety, jakim jest srebro koloidalne, będące naturalną alternatywą dla antybiotyków.

Ten niezwykle naturalny antybiotyk znany jest ludzkości od 4500 lat i przez ten czas wielokrotnie udowodnił swoją uniwersalność, bezpieczeństwo i niezwykłą skuteczność w walce z powszechnymi chorobami. Srebro koloidalne stanowi częstą alternatywę dla współcześnie stosowanych coraz mniej skutecznych antybiotyków – zwłaszcza w banalnych przeziębieniach – stanach zdrowia niezagrażających bezpośrednio pacjentowi.

CZY TO JUŻ KONIEC ERY ANTYBIOTYKÓW?

Historia antybiotyków, będących podstawowymi środkami współczesnej medycyny w walce z mikroorganizmami chorobotwórczymi, sięga końca lat 20. ubiegłego wieku, kiedy to Aleksander Fleming odkrył penicylinę, która do powszechnego leczenia trafiła w okresie II wojny światowej. Od tego czasu antybiotyki zdominowały medycynę, pomagając ludzkości walczyć np. z grypą, zapaleniem płuc czy też gruźlicą. Niestety, bardzo częste zbyt pochopne sięganie po nie spowodowało mutację i wzrost oporności drobnoustrojów chorobotwórczych na stosowane antybiotyki, co skutkuje ciągłym zwiększaniem ich dawki, a w efekcie zwiększenie ich oporności oraz efektów ubocznych podawanych antybiotyków. Pojawienie się niedawno

superodpornej bakterii NDM-1 spowodowało postawienie pytania w artykule, który ukazał się w prestiżowy periodyku naukowym „Lancet Infectious Diseases” – czy to już jest koniec antybiotyków? Autorzy artykułu przekonują, że głoszenie rychłego końca epoki antybiotyków wcale nie jest przesadzone. Czy stoimy przed widmem końca epoki antybiotyków? Czy nie istnieje alternatywa dla antybiotykoterapii?

NDM-1 (New Delhi-Metallo-1) to bakteria, która została wykryta w Indiach, gdzie ubogi pacjent swobodnie kupuje dowolny antybiotyk bez recepty, ponieważ często nie może opłacić honorarium lekarza – stąd chaotyczne masowe stosowanie antybiotyków „wyhodowało mutantą” o tak zmienionej biochemii komórkowej, że znane nam dotąd antybiotyki nie są w stanie zwalczyć tej właśnie bakterii. Poprzez przebywanie z innymi powszechnie występującymi dookoła nas bakteriami, np. *Escherichia coli*, wymieniają się informacje DNA bakterii NDM-1 z tymi właśnie od stuleci niegroźnymi bakteriami. W dzisiejszym świecie rozwiniętej komunikacji lotniczej te zmutowane bakterie wykryto już dość daleko od Indii, np. w Anglii i Kanadzie, gdzie zostały zawleczone przez pacjentów operujących się w Indiach. To szerokie, często niepotrzebne stosowanie antybiotyków w banalnych schorzeniach doprowadziło do sytuacji, kiedy naprawdę groźne bakterie odpowiedzialne za zapalenie płuc, dróg moczowych, jelita grubego, zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych, są jeszcze bardziej groźne – procesy zapalne rozwijają się do takiego nasilenia, którego nie da się leczyć znanymi syntetycznymi lekami. Istnieje realne ryzyko, że może dojść do sytuacji, w których zwykła infekcja nagle zamieni się w śmiertelną chorobę. Bez wątplenia odporność bakterii na antybiotyki jest wielkim

problemem zarówno dla lekarzy czy pacjentów, jak również dla rządów państw i koncernów farmaceutycznych.

Jak uczy historia, zmiany wokół nas są ewolucyjne i rewolucyjne. Tak jak antybiotyki nagle wyzwoliły nas od wielu groźnych chorób, które kończyły się dla wielu ludzkich istnień śmiercią, te same antybiotyki wzmocniły bakterie i przestały być wystarczającym narzędziem do walki z nimi.

JAKIE ROZWIĄZANIA ZOSTAJĄ PO ERZE ANTYBIOTYKÓW?

Frapująca jest wiedza, czym jest srebro koloidalne, ale też jego historia, wreszcie dotarcie do wyników badań naukowych, potwierdzających jego skuteczność oraz bezpieczeństwo. Wszystko to stanowi o sile srebra koloidalnego w walce z wirusami, bakteriami oraz grzybami, nieustannie atakującymi nasz organizm.

LECZENIE SREBREM W HISTORII

Srebro było stosowane w różnych cywilizacjach od 2500 lat przed naszą erą. Dowody archeologiczne z tego okresu wskazują, iż nasi przodkowie uzyskiwali srebro z galeny, tj. siarczku ołowiu, będącego minerałem srebronośnym.

Dla alchemików srebro było uosobieniem Księżyca, a jego grecka nazwa *argyros* oznacza: biały i lśniący. Łacińskie określenie *argentum* zostało zaakceptowane przez współczesną chemię i funkcjonuje do dnia dzisiejszego.

Zarówno Persowie, Rzymianie jak i Grecy znali właściwości dezynfekujące srebra. Srebro było nie tylko stosowane w medycynie, ale także np. do oczyszczania wody czy

zapobieganiu kwaśnienia mleka, poprzez wrzucanie srebrnych monet do kan.

W późniejszych wiekach srebro było stosowane przez władców i członków rodów szlacheckich, którzy jadali na zastawach ze srebra i korzystali ze srebrnych sztućców. Dzięki temu różnego rodzaju zarazki, które dziesiątkowały ówczesnie ludność Europy, nie powodowały tak dużych strat wśród elit rządzących, ponieważ srebro w znikomych ilościach dostawało się do ich organizmów przy każdym posiłku i tym samym bronili się przed chorobotwórczymi organizmami, a także wzmacniali swój układ odpornościowy.

W czasie wojny secesyjnej w Stanach Zjednoczonych żołnierze na polu walki mieli zwyczaj połykać srebrnego dolara, wierzono bowiem, że to odsuwa ryzyko zarażenia bakteriami chorobotwórczymi. Srebro było też używane jako płytki do leczenia złamanych kości.

Pod koniec lat 70. ubiegłego stulecia w piśmie naukowym „Science Digest” pojawił się artykuł o tytule „Srebro – najpotężniejsza broń przeciwko zarazkom”, w którym opisywano, że większość linii lotniczych na świecie używa filtrów do wody ze srebrem, jako metody ochrony pasażerów przed chorobotwórczymi zarazkami znajdującymi się w wodzie. Również NASA (Narodowa Agencja Aeronautyki i Przestrzeni Kosmicznej) zainstalowała w swoich wahadłowcach system filtracji, którego działanie opiera się na srebrze.

W Japonii srebro jest powszechnie używane w urządzeniach do oczyszczania powietrza. Srebro stosowano na terenie całej Japonii przed wybuchem II wojny w szerokim spektrum zastosowania: doustnie, doodbytniczo, dopochwowo i dożylnie, jak również zewnętrznie – jako

płukanki, krople do oczu, irygacje, w leczeniu otwartych ran i w oparzeniach. W okresie przed II wojną światową produkcja srebra dla celów leczniczych była bardzo droga i bardzo skomplikowana, w dzisiejszych czasach dzięki zaawansowanej technologii produkowane jest srebro o jeszcze większej czystości i skuteczności. Niestety, odkrycie i rozpowszechnienie antybiotyków oraz innych leków chemicznych spowodowało odłożenie na bok badań nad srebrem na korzyść nowych, szybko działających, mniej kosztownych, bardziej toksycznych i bardziej niebezpiecznych leków, przynoszących większe korzyści finansowe medycynie współczesnej metody leczenia.

DZIAŁANIE TOKSYCZNE SREBRA

**„Wszystko jest trucizną i nic nie jest
trucizną, bo tylko dawka czyni truciznę”.**

*Philippus Aureolus Theophrastus
Bombastus von Hohenheim*

Znana sentencja Paracelsusa oznacza, że wszystkim można się zatruć, a zależy to tylko od dawki. Dlatego nawet tak bezpieczny suplement diety, jak srebro koloidalne, nie powinien być używany inaczej niż zgodnie z zaleceniami producenta.

Srebro może działać toksycznie tak jak każdy ciężki metal, ale różnica jest zawarta w rozmiarze (wymiarze cząsteczki), a także w koncentracji (stężeniu). Cząsteczka srebra koloidalnego mierzy około 0.001 mikrona i jest 100 razy mniejsza w porównaniu do innych preparatów srebra mających cząsteczki wielkości 0.1 mikrona, niebędących srebrem koloidalnym (np. azotan srebra). Im mniejsza cząsteczka, tym większa szansa, że nie będzie to toksyczny preparat srebra. Najbardziej klasyczna postać zatrucia srebrem to ARGYRIA (srebrzyca). ARGYRIA jest przede wszystkim sprawą kosmetyczną – charakteryzującą się niebieskawym

zabarwieniem skóry. Srebrzyca nie powoduje fizycznego dyskomfortu i nie posiada dotąd znanych skutków ubocznych. Skóra osób cierpiących na tę przypadłość wygląda po prostu szaroniebieskawo. W rzeczywistości określenie „niebieska krew”, odnoszące się do członków królewskich rodów w Europie i do arystokracji, prawdopodobnie dotyczyło lekko argyrowej skóry, spowodowanej przez stałe używanie srebrnej zastawy i sztućców. Co najważniejsze, nigdy nie zanotowano argyrii u pacjentów zażywających srebro koloidalne, ponieważ jest ono wolne od jakichkolwiek zanieczyszczeń. Aby doszło do srebrzycy, należałoby zażywać conajmniej 30 g koloidalnego srebra przez pół roku. Jak więc wskazują badania, niebezpieczna dawka dzienna jest wręcz olbrzymia i nie jest możliwe w normalnych warunkach nawet zbliżenie się do takich ilości. Dawkowanie podane w książce oraz to znajdujące się na opakowaniach jest całkowicie bezpieczne i suplementacja srebrem koloidalnym nie niesie za sobą ryzyka wystąpienia srebrzycy. Roztropnie jest stosować srebro koloidalne pulsacyjnie, tzn. przez kilka tygodni, a następnie kilka tygodni przerwy – co jest dobrą zasadą również przy stosowaniu innych terapii. Zagrożeniem dla naszego zdrowia jest tylko spożywanie innych rodzajów srebra w dużych ilościach.

Dlatego w tym miejscu chcę przestrzec przed stosowaniem srebra innego niż koloidalne, i to tylko takie, które jest dopuszczone do sprzedaży aptecznej. Tylko taki suplement diety jest gwarancją najwyższej czystości i jakości oraz jest produktem w pełni bezpiecznym.

CZYM JEST SREBRO KOLOIDALNE?

Srebro koloidalne lub elektro-koloidalne srebro jest od

wielu wieków znanym naturalnym antybiotykiem o właściwościach antybakteryjnych, antywirusowych i antygrzybiczych. Ten antybiotyk naturalny nie powoduje szkodliwych efektów ubocznych – co więcej, może przynieść ulgę w wielu infekcjach i schorzeniach. Srebro koloidalne nie powoduje interakcji z lekami alopacyjnymi (farmakologicznymi), preparatami medycyny naturalnej lub suplementami diety.

Układ koloidalny (koloid, układ koloidowy, roztwór koloidalny) jest to niejednorodna mieszanina, zwykle dwufazowa, tworząca układ dwóch substancji, w którym jedna z substancji jest rozproszona w drugiej. Dyspersja (rozdrobnienie) substancji rozproszonej jest tak wysoka, że z punktu widzenia fizycznego mieszanina sprawia wrażenie substancji jednorodnej, jednak nie jest to wymieszanie na poziomie pojedynczych cząsteczek.

Srebro koloidalne nie jest związkiem chemicznym zawierającym srebro, ale czystym srebrem metalicznym zawieszonym w czystej wodzie. Cząstki srebra nie unoszą się na powierzchni ani nie opadają na dno naczynia, ponieważ posiadają jednakowy ładunek elektryczny (dodatni), co powoduje, że odpychają się wzajemnie, pozostając w ciągłym ruchu (tzw. równowaga dynamiczna), można więc powiedzieć, że srebro koloidalne jest „żywe”.

Cząsteczki srebra koloidalnego zwykle są średnicy od jednej setnej do jednej tysięcznej mikrona. Słowo „jonowy” odnosi się do sytuacji (w roztworze), kiedy cząsteczka ma ładunek elektryczny. W przypadku elektro-koloidalnego srebra, ładunek elektryczny jest zawsze dodatni. Cząsteczka srebra nie będzie miała ładunku ujemnego. Z tego powodu elektro-koloidalne srebro ma charakter jonowy i zarazem koloidalny.

WIELKOŚĆ I STĘŻENIE SREBRA KOLOIDALNEGO

Stężenie srebra w wodzie zazwyczaj mierzone jest jako ilość cząsteczek na milion (po angielsku – parts per milion, co daje skrót ppm). Jest to umowny termin, gdzie ppm pokazuje stosunek jednej cząsteczki do drugiej, ale nie daje to wskazówek na temat ilości. W badaniach laboratoryjnych, kiedy badamy srebro koloidalne, wyniki otrzymujemy w miligramach na litr roztworu (mg/L). W ten sposób otrzymujemy realną wielkość wagi substancji (koloidalnej) do objętości, w której ta substancja jest zawarta. W systemie metrycznym jeden litr wody waży 1000 gram, a jeden miligram jest jedną tysięczną grama, a więc 1mg/L to to samo, co 1 ppm – pod warunkiem, że mamy do czynienia z wodą. Srebro waży nieco więcej niż woda, ale są to bliskie sobie wartości, stąd często te określenia używane są wymiennie. Mając to na uwadze, możemy powiedzieć, że jedna łyżeczka od herbaty (5ml) o stężeniu 5 ppm zawiera około 25 mcg (mikrogramów) srebra w tej łyżeczce.

JAKOŚĆ SREBRA KOLOIDALNEGO DOSTĘPNEGO NA RYNKU POLSKIM

Mając na uwadze najwyższą jakość produktu do celów leczniczych, musimy pamiętać o kilku następujących informacjach:

- 1) Nie wszystkie produkty nazywane srebrem koloidalnym mają te same właściwości w organizmie człowieka.
- 2) Dawki i efektywność poszczególnych produktów różnią się między sobą.
- 3) Jakość produktu różni się w zależności od firmy.
- 4) Nie wszystkie te produkty mogą być bezpieczne i nietoksyczne.

Nie ma przepisów kontroli jakości produktu. Dlatego bardzo ważnym jest wybieranie tylko produktu dopuszczonego do sprzedaży aptecznej jako suplementu diety!

Osobiście stosuję i polecam swoim pacjentom jedyne srebro koloidalne dostępne w Polsce, które jest suplementem diety dopuszczonym do sprzedaży w aptekach – srebro koloidalne Ag100 firmy Laboratoria Natury!

Czystość wody to jeden z czynników, który kontroluje (ma decydujący wpływ), jak małe będą cząsteczki srebra. Tylko destylowana woda wysokiej jakości gwarantuje najwyższą jakość i efekt leczniczy. Dlatego nie można używać ani oczyszczanej, ani filtrowanej wody, ponieważ zawiera ona wciąż zbyt dużo rozpuszczonych w niej minerałów. Podobnie nie można używać dejonizowanej wody, ponieważ nie przewodzi ona elektryczności w wystarczającym stopniu. Destylowana woda jest doskonała do rozpoczęcia reakcji, która będzie zachodzić powoli, ale we właściwy sposób i zapewni produkt najwyższej jakości.

JAK DZIAŁA SREBRO KOLOIDALNE?

Srebro koloidalne jest nietoksyczne dla ssaków, gadów, roślin i wszystkich innych organizmów, które nie są jednokomórkowe. Organizmy egzystujące w naturze jako jednokomórkowe mają inne ścieżki biochemiczne tlenu i jest to ich słaby punkt. Srebro koloidalne działa jako katalizator, czyli czynnik zmieniający szybkość przebiegu reakcji biochemicznych w danej komórce. Obecność srebra koloidalnego w pobliżu wirusa, bakterii lub grzyba powoduje drastyczne upośledzenie enzymów metabolizujących tlen (czyli „bio-

chemicznego płuca” jednokomórkowego organizmu), co prowadzi do tego, że organizm ten „dusi się” i zwykle po 6 minutach jest martwy, a następnie usuwany przez system odpornościowy i limfatyczny. Tkanki organizmu zawierające 5 ppm koloidalnego srebra będą wolne od wirusów, grzybów lub bakterii. Cząsteczki srebra są długo aktywne, ponieważ nie wkraczają one w reakcje chemiczne, ale działają katalizująco (zmiana szybkości innych reakcji biochemicznych). Innymi słowy, katalizator to substancja, która powoduje reakcję i zwiększa jej szybkość, ale nie uczestniczy w niej i nie jest też w tej reakcji zużywana. Rola srebra koloidalnego jako katalizatora reakcji biochemicznej zachodzącej w jednokomórkowych czynnikach chorobotwórczych można określić jako czynnik pozbawiający aktywności jeden z ważnych enzymów tej komórki. Enzym ten niezbędnie potrzebny jest do przerzucania tlenu i innych substancji odżywiających przez ścianę tejże komórki. Patogen się „dusi” – ze względu na brak tlenu. Obecność srebra będzie blokować aktywność tego ważnego enzymu występującego w wirusach, bakteriach i grzybach. A więc reasumując, obecność srebra koloidalnego w odpowiednim stężeniu prowadzi do dezaktywacji i uśmiercenia patogenów chorobotwórczych, a następnie usunięcie ich przez nasz naturalny system odpornościowy.

Płyny ciała takie jak krew lub limfa są układami koloidalnymi. Natomiast stan krystaliczny jest cechą „suchych”, martwych „rzeczy”. Dlatego zanim „rzeczy krystaliczne” będą użyteczne przez organizm, muszą być przekształcone w stan koloidalny.

To wymaga od organizmu wydatku energetycznego, czasu i efektywności. Z tym związane jest też powstawanie odpadkowych substancji, które zaśmiecają przestrzeń mię-

dzykomórkową i muszą być usunięte. Natomiast działanie srebra koloidalnego nie pozostawia odpadków i nie ma potrzeby przekształcania srebra w stan koloidalny, ponieważ w tym stanie jest już ono dostarczane do organizmu.

SREBRO KOLOIDALNE JAKO DRUGI SYSTEM IMMUNOLOGICZNY

Gdy przyjmujemy srebro koloidalne każdego dnia – to tak jak gdybyśmy posiadali drugi system immunologiczny. Srebro koloidalne odciąża układ odpornościowy i efektywnie zabija wiele zarazków obecnych w naszym ciele. Co więcej, obniża toksyczność – ze względu na mniejszą ilość bakterii, wirusów i grzybów, które zawsze znajdują się w naszym organizmie, sprzyjając produkcji substancji szkodliwych dla wszystkich organów i tkanek. Dlatego unieszkodliwienie patogenów prowadzi do poprawy ogólnego stanu zdrowia i samopoczucia. Bardzo ważnym elementem całego układu jest fakt, że większość srebra jest wchłaniana w jelicie cienkim, więc zażywanie srebra nie ma negatywnego wpływu na rozwój przyjaznych bakterii w jelicie grubym, co przekłada się na brak jakichkolwiek problemów gastrycznych (wzdęć, nadkwasoty, uczucia ciężkości) spowodowanych zażywaniem srebra koloidalnego. Nasz nowy, drugi system immunologiczny działa równoległe i niezależnie do tego pierwszego (właściwego). To daje przewagę organizmowi, odsuwając zagrożenie grypą lub inną chorobą infekcyjną.

Bardzo ważną kwestią są mechanizmy działania srebra koloidalnego przeciw atakującym nas wirusom, bakteriom i grzybom.

JAK SREBRO KOLOIDALNE DZIAŁA PRZECIWKO WIRUSOM?

Kiedy pojedynczy wirus atakuje komórkę tkanki ciała, wtedy już jako wewnętrzny patogen przejmuje kontrolę nad jądrem komórki i informacją DNA, a następnie kontynuuje swoją niszczyielską działalność i zmusza komórki do wytwarzania (reprodukcji) kolejnych wirusów. Komórka wytwarza wirusy, zamiast produkować potrzebne jej związki biochemiczne, enzymy, hormony i inne substancje konieczne dla jej normalnej działalności lub na potrzeby całego organizmu. Następnie, na zasadzie domina, atakowane są kolejne komórki naszego organizmu. Tak nowo wytworzone wirusy dostają się do układu krążenia i rozprzestrzeniają się w całym organizmie. Zaobserwowano jednak bardzo ciekawe zjawisko – zaatakowana przez wirusa komórka zaczyna zmieniać swój biochemizm na bardziej „uproszczony”, podobnie metabolizm tlenu w tej komórce ulega uproszczeniu (jest bardziej prymitywny), co powoduje, że te zmiany prowadzą do zwiększenia wrażliwości na obecność srebra koloidalnego w pobliżu tej komórki. Pod wpływem działania srebra koloidalnego komórka ciała, która „gości” wirusa, umiera. Organizm usuwa tę martwą komórkę, podobnie jak robi to codziennie z milionami komórek usuwanych wtedy, kiedy ich użyteczność dobiegła końca. Mówiąc wprost – jest to terapia podobna do używania izolatek w szpitalach dla zakaźnie chorych: jeżeli ktoś ma chorobę, która się rozprzestrzenia, trzeba go odizolować od osób zdrowych. Wtedy proces szerzenia się choroby zostaje opanowany.

JAK SREBRO DZIAŁA PRZECIWKO BAKTERIOM?

Dr Becker w swych badaniach stwierdził: „Srebro koloidalne skutkuje dużą liczbą nisko zróżnicowanych komórek mogących rozwijać się w kierunku bardziej specyficznych komórek, tak aby zastąpić komórki danej tkanki, która uległa uszkodzeniu – rozwiązując w ten sposób podstawowy problem ssaków – w temacie regeneracji”. Srebro dodatkowo naładowane przyspiesza proces zdrowienia o 50%. Jest oczywiste, że to srebro gruntownie stymuluje zdrowienie tkanek miękkich w sposób niespotykany gdzie indziej. Dalej Dr Becker stwierdza: „Dodatkowo naładowane srebro zabija wszystkie typy bakterii, a żaden inny antybiotyk nie działa przeciwko wszystkim istniejącym bakteriom”. Następnie dodaje: „Dodatkowo naładowane srebro ma w kilku sytuacjach przewagę nad innymi substancjami antybiotykowymi. Srebro działa równocześnie przeciwko wszystkim rodzajom bakterii i jest nawet zdolne do zabijania szczepów opornych na antybiotyki i infekcje grzybicze”.

Aby prześledzić mechanizm działania srebra koloidalnego na patogeny takie jak bakterie, powinniśmy wiedzieć, że tkanki posiadają zdolność do wchłaniania jonów metali ciężkich ze środowiska (srebro, miedź, cynk) i „odkładania ich na później” w komórkach.

Srebro koloidalne katalizuje (wspomaga) reakcje biochemiczne i wykorzystywane jest do syntezy kwasów nukleinowych, enzymów. Jednak gdy stężenie srebra koloidalnego przekroczy określony poziom, wówczas będzie oddziaływać toksycznie lub zakłócać przyswajanie innych pierwiastków przez patogeny, takie jak np. bakterie.

Sam efekt toksyczności dla komórek bakterii srebra ko-

loidального jest silnie powiązany z formą, w jakiej dostają się one do jej wnętrza. Dlatego tak ważne jest, aby srebro koloidalne spełniało najwyższe normy czystości i jakości, o czym wspominałem w poprzednich rozdziałach książki.

JAK SREBRO DZIAŁA PRZECIWKO GRZYBOM?

Grzyby występujące w ludzkim organizmie możemy podzielić na te występujące na zewnątrz organizmu i te, które znajdują się wewnątrz naszego ciała. Te występujące na zewnątrz to dermatofity, czyli mikroorganizmy rosnące na skórze, a odżywiające się keratyną.

Inne grzyby potrzebują cukrów lub tłuszczów. Znane są jako drożdże i występują pod kilkoma postaciami. Najlepiej poznane z nich to *Candida* i *Pityrosporum*. Mogą one wywoływać zapalenie skóry i błon śluzowych. Niektóre grzyby są bardzo agresywne. Jednym z częściej występujących jest *Aspergillus*. Grzyby można znaleźć wszędzie, ale dla ludzi z obniżoną odpornością infekcje grzybicze mogą być bardzo niebezpieczne.

Także zapalenia oskrzeli mogą być wywoływane przez grzyby.

OBNIŻONA ODPORNOŚĆ

Zwykle grzyby i drożdże nie stanowią zagrożenia. Kłopoty pojawiają się w przypadku obniżonej odporności. U ludzi i zwierząt grzyby uzyskują szczególne właściwości, gdy mamy do czynienia z uszkodzeniem skóry lub z obniżeniem odporności spowodowanym chorobą lub stosowaniem niektórych leków.

Objawy pojawiające się w przebiegu infekcji grzybi-

czych są związane ze wzrostem grzybów, przykładem może być podrażniona skóra, obłożenie języka, itp. Zarodniki grzybów odpowiadają natomiast za przenoszenia infekcji.

Infekcje grzybicze mogą dotyczyć różnych narządów i układów (trawienny, oddechowy, krążenia, moczowo-płciowy).

Grzyby to zgromadzenie komórek powiązanych między sobą cienkimi rurkami. Mimo że komórki grzybów są rozłożone trochę inaczej (bardziej powierzchniowo lub jak materiał ubraniowy – warstwowo), to wciąż mają cechy jednokomórkowych organizmów – jeśli chodzi o „chemiczne płuco” organizmów jednokomórkowych, to jest ono („płuco”) natychmiast, kompletnie i na stałe uszkodzone przez obecność koloidalnego srebra. Każda komórka grzyba jest uszkodzana w ciągu 6 minut po kontakcie z koloidalnym srebrem w ciele. Koloidalne srebro po prostu „dusi” ją, prowadząc do obumierania, a następnie jest ona wydalana poza nasz organizm.

DZIAŁANIE SREBRA KOLOIDALNEGO NA PATOGENNE I OPORNE SZCZEPY BAKTERYJNE

Lekarze coraz częściej odkrywają, iż prawie każdy antybiotyk, a jest ich około 150, stosowany w walce z bakteriami jest nieskuteczny lub skuteczność użytych antybiotyków jest coraz mniejsza. Bakterie, na które działano antybiotykami, potrafią się wybronić i stać się na nie odporne, przekazując swe umiejętności do innych bakterii (nawet tych, które nie brały udziału w „walce” z antybiotykami).

Wniosek płynący z tego jest taki, iż bakterie uodparniają

się w coraz większej mierze na antybiotyki. Choroby takie jak gruźlica, zapalenie opon mózgowych, grypa, niegdyś uleczalne antybiotykami, teraz w najlepszym przypadku prowadzą do wielu komplikacji, a w najgorszym uśmiercają pacjenta. Winnymi takiego stanu rzeczy są ludzie, którzy nienależycie stosowali i stosują antybiotyki lub nadużywają ich. Pozwoliło to bakteriom wygrać walkę ze współczesnymi antybiotykami.

Naukowcy szacują, że nawet połowa antybiotyków przepisywanych jest niepotrzebnie lub są one nieumiejętnie stosowane. Co gorsza, ponad 70% produkowanych każdego roku w USA antybiotyków dodaje się do pasz przeznaczonych dla bydła hodowlanego, co jest związane ze zmianami w produkcji żywności. Ilości bydła hodowlanego, idące w dziesiątki tysięcy sztuk, gromadzone są w jednym miejscu, na bardzo ograniczonym terenie – a to powoduje łatwe przenoszenie chorób zakaźnych. Dlatego aby temu zapobiec, producenci bydła stosują na całym świecie olbrzymie ilości antybiotyków w dodatkach do pasz. Stosuje się je także w płynach do naczyń i mydłach. Substancje te zabijają bakterie, ale tylko formy wrażliwe, natomiast szczepy odporne mają dzięki nim ułatwiony wzrost.

Zaprzestanie masowego stosowania antybiotyków nie doprowadzi nawet do częściowej utraty agresywności bakterii. Bakterie zawsze będą nabywać nowe umiejętności do walki ze stosowanymi przeciw nim środkami pod postacią antybiotyków.

Prawie wszystkie stosowane do tej pory antybiotyki są pochodzenia naturalnego. Naukowcy zidentyfikowali je i ulepszyli, ale ich nie wynaleźli. Od powstania życia na

Ziemi organizmy konkurowały o ograniczone zasoby środowiska. W efekcie niektóre z nich wykształciły zdolność do wytwarzania antybiotyków. Związki te stanowią potężną broń części grzybów, promieniowców. Zapewniają im przewagę nad bakteriami wrażliwymi na dane antybiotyki, a wywierana przez nich presja selekcyjna sprzyja powstawaniu w przyrodzie nowych związków tego typu.

W 1928 roku Aleksander Fleming pracujący w St. Mary's Hospital Medical School w London University odkrył penicylinę. Zauważył on, że pędzlak oznaczony (*Penicillium notatum*) zabija rosnące obok niego bakterie z rodzaju *Staphylococcus* (gronkowce). W następnych latach naukowcy zidentyfikowali wiele innych środków tego typu, testując zdolności różnych związków do zabijania lub hamowania wzrostu bakterii.

Jednym z najbardziej skutecznych antybiotyków okazała się wankomycyna, odkryta w 1956 roku przez pracowników Eli Lilly and Company (firma farmaceutyczna). Wankomycyna to jedyny antybiotyk skuteczny w walce z metycylinoopornym gronkowcem złocistym, odpowiedzialnym za wysokie śmiertelne zakażenia, do których dochodzi w szpitalach. Wankomycyna atakuje ścianę komórkową, która utrzymuje kształt bakterii i pośredniczy w jej kontaktach z otoczeniem.

Podstawową skuteczność wankomycyny stanowi jej idealne dopasowanie do końcowej części łańcucha peptydowego. Właśnie przeciw tej właściwości antybiotyku mikroorganizmy wykształciły odporność.

Do powstania odporności na wankomycynę mogą wystarczyć niewielkie modyfikacje na poziomie cząsteczkowym, a bakterie wykształciły mnóstwo sposobów prze-

ciwdziałania. W przeszłości odkrywanie nowych leków wiązało się z testowaniem całych komórek bakterii – dodawaniem do nich różnych związków w celu zbadania ich przeżywalności. Stosując tę metodę, odkryto właśnie wancomycynę. Jej zalety to prostota i fakt, że testuje się równocześnie wszystkie struktury i procesy komórkowe, na które może ewentualnie oddziaływać antybiotyk. Wiele z nich występuje jednak zarówno w komórkach bakteryjnych, jak i ludzkich, zatem zastosowane związki mogą być niebezpieczne również dla człowieka. Dzieje się tak, gdy na coraz bardziej odporne szczepy bakterii musimy stosować coraz mocniejsze antybiotyki. Cała sytuacja zaczyna przypominać błędne koło, bakterie uodparniają się na coraz mocniejsze antybiotyki, przez co antybiotyki muszą być jeszcze silniejsze, co prowadzi do tego, że ich dawka zagraża już nie tylko zdrowiu, ale i życiu człowieka. Pojawiają się efekty uboczne stosowania antybiotyków, takie jak zaburzenia lub wręcz zniszczenie naturalnej mikroflory organizmu – co powoduje wtórne zakażenie i spadek odporności – a to nie tylko obniża jakość życia, ale również naraża na kolejne choroby i dalsze powikłania. Zatem sensownym wydaje się pytanie: czy nie ma innej alternatywy?

Srebro koloidalne działa relatywnie szybko – przeważnie w ciągu 6 minut lub mniej od chwili kontaktu w ciele, więc szczepy ze zdolnościami do tworzenia zmutowanych bakterii nie mają czasu, aby powstały odporne na srebro koloidalne szczepy. Czas na powstanie takiej mutacji jest o wiele dłuższy niż czas, jaki srebro potrzebuje, aby zabić patogenną bakterię.

Jak dotąd nie jest znany fakt, aby patogen lub jego szczep kiedykolwiek zmutował i posiadał oporność na srebro kolo-

idalne na przestrzeni kilku tysięcy lat stosowania tego znakomitego środka. Czas potrzebny na najszybszy podział komórki zawsze jest kilkakrotnie dłuższy niż sześć minut – czyli czas, w którym srebro koloidalne całkowicie zabija jednokomórkowe organizmy.

Dlatego nie jest możliwe, aby oporny szczep się rozwinął!

SKUTKI UBOCZNE WSPÓŁCZESNYCH ANTYBIOTYKÓW

Koloidalne srebro jest jedynym znanym antybiotykiem, który posiada badania informujące, że zabija wszystkie rodzaje wirusów, grzybów i bakterii. To także jedyny ze znanych antybiotyków, który tak naprawdę nie uszkadza żadnego z organów ciała. Wiemy, że wątroba i nerki mogą być uszkadzane przez inne antybiotyki, natomiast srebro koloidalne stosowane zgodnie z zaleceniami producenta nie posiada żadnych skutków ubocznych. Poniżej wymienię tylko niektóre działania niepożądane antybiotyków:

- uczulenia i powodowana przez nie anafilaksja (czyli silna reakcja uczuleniowa pojawiająca się w wyniku przyjmowania antybiotyku, prowadząca do powstania wstrząsu anafilaktycznego, bezpośrednio zagrażającego naszemu życiu);
- toksyczność antybiotyków;
- zaburzenia w naturalnej mikroflorze organizmu – zaburzenia żołądkowo-jelitowe, grzybice dróg rodnych kobiet;
- rozwój oporności wśród bakterii – wzrost szczepów opornych, przekładających się bezpośrednio na efektywność leczenia antybiotykami, a wraz z tym brak skuteczności leczenia i wzrost kosztów kuracji;

- zachwianie równowagi środowiskowej pomiędzy wrażliwymi a opornymi.

JAK SREBRO DZIAŁA PRZECIWKO NOWOTWOROM?

Mutacje nowotworowe zdrowych komórek są ciągłym procesem, nawet u osób zdrowych. Takie powstające komórki są niszczone przez naturalny system immunologiczny w takiej samej proporcji (ilości zniszczonych komórek), w jakiej powstają nowe komórki nowotworowe. Dzieje się tak, kiedy sytuacja zdrowotna danego organizmu jest odpowiednio silna i stabilna.

Organizm posiada olbrzymie ilości procesów ochronnych, prowadzących do homeostazy (równowagi). Wiadomo także, że niektóre nowotwory wywołane są wirusami. Podobnie jak w każdej infekcji wirusowej – wirus przejmuje kontrolę nad DNA komórki i zmienia jej działalność na powielanie się (replikację). Wtedy komórka przestawia się na bardziej „prymitywny” biochemizm – w tym na inny tor metabolizmu tlenu tejże komórki. To zaś powoduje, że koloidalne srebro może efektywnie działać i po prostu „dusi” tę zmieniającą się w kierunku nowotworowym komórkę.

DZIAŁANIE PRZECIWPASOŻYTNICZE SREBRA KOLOIDALNEGO

Zażywanie srebra koloidalnego wraz z posiłkiem zabezpiecza przed pasożytami – inwazją bardzo małych jednokomórkowych pasożytów (niektóre z nich mają zdolność przenikania do różnych organów organizmu). Ponieważ są to organizmy jednokomórkowe, to zażywanie srebra kolo-

idalnego niszczy ich metabolizm tlenowy i w efekcie tego pasożyty po prostu giną.

Kiedy srebro koloidalne jest obecne w jelicie lub tkance, to jaja tych pasożytów nie są w stanie rozwinąć się w postaci dojrzałe i są one niszczone bardzo szybko.

ZALECENIA W SCHORZENIACH SKÓRNYCH

Koloidalne srebro powinno być stosowane codziennie doustnie jako ochrona przed wirusami, bakteriami i grzybami. Oprócz tego stosujemy srebro koloidalne bezpośrednio na otwarte rany i zmiany skórne, aby wyeliminować powierzchowne stany zapalne. Srebro koloidalne nie powoduje tzw. szczypania i nie daje uczucie palenia skóry. Inne antyseptyki podrażniają, kiedy są aplikowane na ranę – ponieważ uszkodzają otaczające ranę tkanki. Natomiast srebro koloidalne zabija powierzchniowo występujące zarazki w ciągu sześciu minut – a jednocześnie w żaden sposób nie uszkodza otaczających ranę tkanek.

TRĄDZIK

Przy trądziku należy stosować odpowiednią dietę, natomiast miejscowo każda osoba z trądzikiem powinna energicznie myć i spłukiwać twarz cztery razy na dzień, a po każdym spłukaniu masować twarz niewielką ilością srebra koloidalnego (palcem lub małym skrawkiem bawełny lub płatkami kosmetycznymi). Ten stały zwyczaj kosmetyczny zabezpiecza przed „wysiewami”, pozostawiając skórę ciągle czystą i wolną od bakterii oraz zmian skórnych.

RANY I ZADRAPANIA

Aplikujemy srebro koloidalne wprost na otwarte rany – można też przykryć ranę nasączonym srebrem opatrunkiem. Srebro koloidalne może być używane jako jedyny specyfik albo może być używane z innymi lekami.

EGZEMA I WYSYPKA SKÓRNA

Wklepujemy srebro koloidalne wprost na zmienione chorobowo obszary, pocierając delikatnie. Czynność powtarzamy wielokrotnie, aby utrzymać obszar w stanie wilgotnym. Można również wykonać opatrunek, który będzie nasączony srebrem koloidalnym. Opatrunek należy zmieniać codziennie.

BRODAWKI I KURZAJKI

Pokrywamy brodawki małym, przylepnym bandażem nasączonym kilkoma kroplami koloidalnego srebra. Brodawki powinny zniknąć w ciągu kilku dni. Przy większych brodawkach może to potrwać kilka dni dłużej.

Srebro koloidalne może być stosowane zewnętrznie – fantastycznie spełniając rolę toniku oczyszczającego, jak i leczącego zmiany skórne.

DLACZEGO SREBRO KOLOIDALNE NIE POWODUJE REAKCJI ALERGICZNYCH I JEST BEZPIECZNE?

Nie ma doniesień o alergicznych reakcjach spowodowanych srebrem koloidalnym w okresie, kiedy jest ono uży-

wane jako środek leczniczy. Wynika to z tego, że srebro koloidalne ma tylko wpływ na szybkość i sprawność reakcji metabolizmu tlenu (oddychania) w komórkach patogenów. Srebro koloidalne nie wchodzi w reakcje biochemiczne w organizmie. Kiedy zażywamy zbyt dużo srebra koloidalnego (**niestosowanie się do zaleceń producenta podanych na etykiecie lub stosowanie srebra niebędącego koloidem**) spotykamy się tylko z Argyrią – co oznacza pojawianie się szaroniebieskich cieni na paznokciach i skórze. Organizm po prostu gromadzi (odkłada) nadwyżkę srebra w tkankach i kolagenie, który jest głównym składnikiem paznokci. Ta sytuacja nie przynosi innych efektów ubocznych, ale powinniśmy wtedy zmniejszyć dawkę zażywanego koloidalnego srebra lub przerwać na krótki moment jego zażywanie.

DAWKOWANIE SREBRA KOLOIDALNEGO

Potrzebujemy około tygodnia stałej suplementacji srebrem koloidalnym, aby doprowadzić do odpowiedniego stężenia tego minerału w tkankach organizmu (co najmniej 5-7 ppm). Stężenie zawarte pomiędzy 5 a 7 ppm jest minimalnym stężeniem, które daje efekt leczniczy. Po około 2-3 tygodniach (występują tutaj osobnicze odmienności) od zaprzestania zażywania srebra przestaje ono działać.

Aby pomóc państwu w określeniu potrzebnej dawki, przedstawiam schemat suplementacji srebrem koloidalnym:

Rozpoczynamy od zalecanej dawki dwóch łyżeczek raz dziennie. Używamy połowę zalecanej dawki dla młodszych dzieci i kilka kropli dla niemowląt. Po tygodniu zażywania dwóch łyżeczek dziennie dorośli mogą zmniejszyć dawkę

do jednej łyżeczki dziennie (i proporcjonalnie do wagi zmniejszyć dawkę dla dziecka).

Do zaakceptowania jest dawka 300 ml srebra koloidalnego na miesiąc w jakichkolwiek wygodnych dawkach w tym okresie zażywania.

Kiedy pojawia się infekcja, należy rozpocząć od dawki trzy razy dziennie po łyżeczce przez trzy pierwsze dni, a następnie postępować według wskazanego wyżej schematu. Niektórzy ludzie będą czuć się obolali lub zmęczeni w trzecim lub czwartym dniu zażywania srebra koloidalnego. To zjawisko określamy jako kryzys zdrowienia (ang. healing crisis). Polega to na wyrzucaniu przez organizm dużej ilości ukrytych toksyn jednocześnie – co może blokować drogi usuwania toksyn przez takie organy oczyszczające, jak wątroba, nerki, jelito grube, płuca, skóra. W takim przypadku picie dużej ilości wody przynosi poprawę i objawy kryzysu zdrowienia zmniejszają się bardzo szybko.

W przypadku gdy stosujemy już program profilaktyczny, a mimo tego dochodzi do infekcji, możemy zwiększyć dawkę przyjmowanego srebra koloidalnego nawet czterokrotnie. Przy stosowaniu takiego reżimu suplementacji nie ma absolutnie możliwości przedawkowania – dlatego że srebro zostaje wydalone przez nerki, system limfatyczny i jelito grube. To uzasadnia, dlaczego powinniśmy stale utrzymywać stały poziom srebra w organizmie. Druga opcja to wspomniane wcześniej „pulsacyjne” zażywanie srebra koloidalnego.

INTERAKCJE SREBRA KOLOIDALNEGO Z LEKAMI, ZIOŁAMI I SUPLEMENTAMI DIETY

Nigdy nie stwierdzono żadnego rodzaju interakcji pomię-

dzy srebrem a lekami. Alopacyjne leki dzisiejszej farmacji, jeśli chodzi o moc i ich działanie, są w pewnym sensie porównywalne z silnie działającymi ziołami, z których leki współczesnej medycyny często się wywodzą.

Te często silnie działające zioła stosowane były przez tysiące lat razem ze srebrem. Stosowanie srebra koloidalnego wraz z lekami, ziołami lub innymi suplementami diety nie powoduje tworzenia biochemicznych związków, które mogłyby być toksyczne dla ludzkiego organizmu.

INNE POTWIERDZONE ZASTOSOWANIA SREBRA

Srebro koloidalne ma nie tylko zastosowanie w walce z wirusami, bakteriami czy pasożytami – jego zastosowanie jest znacznie szersze i co najważniejsze, lista schorzeń, w jakich może być stosowane, nie jest zamknięta. Każdego roku badania naukowe potwierdzają cudowną moc srebra koloidalnego w przypadkach kolejnych chorób, w których zastosowanie srebra koloidalnego przyniosło znakomite rezultaty i doprowadziło do wyleczenia tysięcy pacjentów. Lista ta obejmuje ponad 650 schorzeń, gdzie srebro koloidalne jest używane z powodzeniem. Ja wymienię tylko niektóre z nich: alergie, zapalenie wyrostka robaczkowego, przewlekłe zapalenie stawów, stopa atlety (grzybica stóp), trądzik, zapalenie pęcherza moczowego, obecność pasożytów we krwi, stany septyczne krwi, nowotwory, wirusy odzwierzęce, cholera, zapalenie jelit, zapalenie spojówek i zapalenie cewki moczowej, łupież, cukrzyca, biegunka przewlekła, zmiany skórne i zapalenie centralnego układu nerwowego, zapalenie żołądka, opryszczka, niestrawność, zapalenie skóry, białaczka, zapalenie węzłów chłonnych, malaria, zapalenie opon mózgowych.

A także: neuroastenia, zakażenia pasożytnicze, zapalenie opłucnej, zapalenie płuc, zapalenie odbytu, łuszczyca, reumatoidalne schorzenia, zapalenie zatok obocznych nosa, schorzenia septyczne (ucho, oko, usta i gardło), kiła, schorzenia drożdżakowe, zapalenia i schorzenia tarczycy, zapalenia migdałków podniebiennych, zapalenie górnych dróg oddechowych, choroba wrzodowa żołądka, chroniczny kaszel.

JAK SPOŻYWAĆ SREBRO KOLOIDALNE?

Aby optymalnie wykorzystywać potencjał srebra koloidalnego, proponuję kilka prostych metod suplementacji srebrem. Oczywiście możliwe jest stosowanie srebra zarówno przez picie go, jak i smarowanie skóry (np. w przypadku zmian skórnych lub jako tonik do przemywania twarzy i innych części ciała).

Najprostszą techniką jest „przytrzymanie” srebra koloidalnego w ustach na około 30 sekund zanim je przełkniesz. W ten sposób część srebra wchłonie się w górnym odcinku przewodu pokarmowego.

Inna strategia to zażywanie minidawek wiele razy dziennie lub przy posiłkach. Po prostu rozpuść dzienną dawkę srebra koloidalnego w dowolnym płynie do picia i wypij. Spożycie srebra wraz z posiłkiem pozwala w sytuacji, kiedy pożywienie jest trawione, na zabezpieczenie pokarmu przed fermentacją i gniciem. Dzięki temu składniki odżywcze są lepiej wykorzystywane przez organizm.

CZY POWINNIŚMY STOSOWAĆ SUPLEMENTACJĘ SREBREM KOLOIDALNYM?

W roku 1940 R.A. Kohoe sugerował w swych badaniach,

że w normalnych warunkach owoce i warzywa spożywane w przeciętnych ilościach powinny dostarczać od 50 do 100 mcg (odpowiednik srebra koloidalnego 2-4 łyżeczek o stężeniu 5 ppm) srebra o charakterze minerału śladowego. Od tamtych czasów gleba komercyjnych (nastawionych na zysk) farm stała się uboga w elementy i minerały śladowe. Trudno o dokładne dane na temat zawartości srebra w glebie przeciętnej farmy amerykańskiej, jednak są dane na temat dramatycznego spadku innych minerałów i elementów śladowych. Badania pokazują, że aż o około 85% spadła zawartość mikro i makroelementów w glebie (**co dodatkowo wymusza na nas suplementację minerałami, najlepiej w formie koloidalnej**). Oceniając, że dieta naszych przodków zwykle zawierała śladowe ilości srebra, oraz że nasza obecna dieta jest dużo uboższa w srebro – dochodzimy do logicznego wniosku: należy suplementować srebrem koloidalnym. Dwie łyżeczki od herbaty srebra koloidalnego dostarcza około 50 mcg srebra i uważane jest za „dawkę podtrzymującą” w sytuacji dłuższego przyjmowania. Jakakolwiek dawka powyżej czterech łyżeczek dziennie, czyli 100 mcg, powinna być uważana za dawkę terapeutyczną. Mówiąc o dawkach i srebrze, trzeba zaznaczyć, że elektro-koloidalne srebro (pozytywnie naładowane) nie może być porównywane w działaniu ze srebrem pochodzącym z roślin w postaci tzw. elementu śladowego, dlatego dla zaspokojenia potrzeb człowieka powinniśmy stosować suplementację srebrem koloidalnym. Bez względu na to właśnie srebro koloidalne jest najlepszą i odpowiednią formą dla suplementacji ciągłej jak i z przeznaczeniem do leczenia. Jeśli decydujesz się na eksperyment z zażywaniem srebra w dłuższym okresie, pozostań w dawkach wspomnianych wyżej, jako „podtrzymujące”. Jeśli chcesz eksperymentować z większą dawką w przedłużonym okresie, postępuj

ostrożnie i skonsultuj się ze swoim lekarzem.

W niniejszej publikacji przedstawiłem Państwu historię, zastosowanie oraz mechanizmy działania naturalnego antybiotyku, jakim jest srebro koloidalne. Szerokie spektrum działania, bezpieczeństwo, a także brak możliwości wytworzenia przez patogeny oporności na srebro koloidalne czynią z tego produktu silną oręż do walki z ponad 650 wirusami, bakteriami oraz grzybami. Na koniec, podsumowując, jeszcze raz przedstawię cechy srebra koloidalnego:

Srebro koloidalne jest:

Bezpieczne

Nietoksyczne

Działa jak antybiotyki

Zabija ponad 650 patogenów

Niszczy grzyby i pleśń

Zabija pasożyty

Nie akumuluje się w organizmie

Nie podrażnia błon śluzowych

Nie uzależnia

Nie zawiera wolnych rodników

Oczyszcza wodę

Działa przeciwzapalne

Odkąza powierzchnie zewnętrzne

Jest łatwo przyswajalne

Nie podrażnia śluzówek oczu

Nie reaguje z lekami

Wzmacnia odporność organizmu

Bezbarwne, bez zapachu

Może być stosowane zewnętrznie na:

Oparzenia, w tym słoneczne
Trądzik
Wysypkę, swędzenie skóry
Opryszczkę
Zakażenia drożdżami
Brodawki miękkie skóry
Zmiany skórne
Infekcje uszu i oczu
Ostre zapalenie spojówek
Grzybice skóry
Ospę wietrzną
Zapalenie skóry
Otwarte rany i skaleczenia
Ukąszenia owadów
Łuszczycę
Kurzajki

A wewnątrznie:

Grypę, katar
Zapalenie migdałków
Czyraki
Świąd odbytu
Rzeżączkę
Dyzenterię
Czerwonkę bakteryjną
Hemoroidy
Obfite białe upławy
Zapalenie pęcherza moczowego
Zatrucie toksynami we krwi
Błonicę

Zapalenie najądrza
Różyczkę
Artretyzm
Zapalenie opłucnej
Posocznicę
Reumatyzm
Cholereę
Cukrzycę
Półpasiec
Egzemę
Zakażenia gronkowcami, paciorkowcami
Zapalenie żołądka
Zapalne problemy jelitowe
Gruźlicę
Zapalenie naczyń chłonnych
Malarieę
Zakażenia drożdżami
Pasożyty krwi
Przeziębienia
Zapalenie okrężnicy
Biegunkę
Przerost prostaty
Ostry gościec stawowy
Koklusz
Zapalenie płuc

BIBLIOGRAFIA

1. Becker R.O., "The effect of electrically generated silver ions on human cells", Conference on Gold and Silver in Medicine, Betsada, May 13-14, 1987. Efekt elektrycznie utworzonych jonów srebra na ludzkie komórki.
2. Becker R.O., "Effect of anodally generated silver ions on fibrosarcoma cells". *Electro- and Magnetobiology*, 11, 57, 1992. Efekt jonów srebra utworzonych dodatnią elektrodą na *Fibro sarkoma* (mięśnaka tkanki łącznej).
3. Becker R.O. and Spadaro J.A., "Treatment of Orthopedic Infections with electrically generated silver ions", *J. Bone Jt Surgery*, 60-A, 871, 1978. Leczenie zakażeń ortopedycznych z użyciem elektrycznie utworzonych jonów srebra.
4. Berger T.J., Spadaro J.A., Bierman R., Chapin S.E. and Becker R.O., "Antifungal properties of electrically generated metallic ions", *Antimicrob. Agents Chemotherapy*, 10, 856, 1976. Przeciwgrzybicze właściwości metalicznych jonów srebra utworzonych elektrycznie.

5. Bragg P.D., Rainni D.J., "The effect of silver ions on the respiratory chain of *Escherichia coli*", *Can.J. Microbiol.*, 20, 883, 1974. Efekt jonów srebra na łańcuch oddechowy *Escherichia coli*.
6. Doherty P.J., Wiliams D. F., "The respons of cells and cellular enzymes to silver", presented at Biointeractions 87, Cambridge, U.K., July 6-8, 1987. Odpowiedź komórek i komórkowych enzymów na srebro.
7. Falcone A.E., Spadaro J.A., "Inhibitory effects of electrically activated silver material on cutaneous wound bacteria", *Plast. Reconstruc. Surg.*, 77, 455, 1986. Powstrzymujący efekt elektrycznie aktywowanych jonów srebra na bakterie obecne w zranionej skórze.
8. Flick A.B., "Clinical application of electrical silver iontophoresis", First International Conference on Gold and Silver in Medicine, Bethsada, May 13-14, 1987. Kliniczne zastosowanie elektrycznej jontoforezy srebrem.
9. A. Kabata-Pendias, H. Pendias, *Biogeochemia pierwiastków śladowych*, PWN, Warszawa 1999.
10. M. Sopata, J. Lauczek, *Profilaktyka i leczenie zachowawcze odleżyn*, „Zakażenia” 2003.
11. Staszkiwicz W., Modycki G., Pawlik K., *Znaczenie zakażeń w trudno gojących się ranach*, „Zakażenia” 2005.
12. Żelazowska R., Pasternak K., *Metale szlachetne: srebro (Ag), złoto (Au), platyna (Pt) w biologii i medycynie*, Katedra i Zakład Chemii Medycznej – Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Lublinie 2007.

13. Dr Bjorn Nordstrom of Karolinska Institute, Sweden, "Silver our Mightiest Germ Fighter", Science Digest, March 1978. Srebro – nasz najsilniejszy sprzymierzeniec w walce z zarazkami.
14. "Colloidal Preparations of Silver in Pharmacy", British Medical Journal, Feb 1923. Koloidalne preparaty srebra w farmacji.
15. Maurice Worthington M.D., "Medical Silver Home Remedies" 1928. Medyczne preparaty srebra do domowego użytku.
16. Dr R. Becker, G.Seldon, "The body Electric". Elektryczność organizmu.
17. Utah Silver Institute, "The Colloidal Silver Handbook". Podręcznik srebra koloidalnego.
18. M. Farber, Myca Inc. 1997 "The Micro Silver Bullet: Scientifically Documented Answer to the Three Largest Epidemics in the World". Malutka srebrna kula: naukowo udokumentowana odpowiedź na trzy największe epidemie w świecie.
19. K. Courtney, "Colloidal Silver: The Hidden Truths". Srebro koloidalne – ukrywane prawdy.
20. Dr Hill, Clear Lake Press, 1997 "Colloidal silver: A Literature Review". Srebro koloidalne. Przegląd publikacji.
21. Peter Lindemann, "A closer Look At Colloidal Silver". Bliższe spojrzenie na srebro koloidalne.

NOTATKI

NOTATKI

NOTATKI